

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 232.922 van 18 november 2015

in de zaak A. 215.818 /XIV-36.417

In zake: Luc VALKENBORG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Ruben Corthouts
kantoor houdend te 3511 Kuringen
Kuringenstraat 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:

Wilfried DE BUCK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Nathalie Brys
kantoor houdend te 9031 Drongen
Kroonprinsstraat 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 mei 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de “beslissing van 18 maart 2015 (Zittingen 03.02.2015 en 22.01.2015) van de Nationale Selectiecommissie voor hogere officieren - Kandidatuur 07/2006 waarbij zij het bezwaar van de heer VALKENBORG Luc ongegrond verklaart en haar eerder genomen beslissing van

16 december 2014 (Zitting 27.11.2014) handhaaft, [(1)] zowel individueel wat betreft de onontvankelijkheid van de kandidatuurstelling van de heer VALKENBORG Luc, [(2)] als algemeen voor wat betreft de rangschikking van de kandidaten”.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker “een getuigenverhoor te horen bevelen van dhr. LOX A[.] teneinde toelichting te verschaffen omtrent de inhoud van het afgeleverde attest aan verzoeker alsmede van de afgeleverde attesten aan de overige kandidaten.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Met een verzoekschrift van 9 juli 2015 heeft Wilfried De Buck gevraagd om in het geding te mogen tussenkomen.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2015.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ruben Jans, die *loco* advocaat Ruben Corthouts verschijnt voor verzoeker, advocaat Valéry Schalenbourg, die *loco* advocaat Stijn Butenaerts verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Annelies De Bie, die *loco* advocaat Nathalie Brys verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker is als hoofdcommissaris van politie (gerechtelijk directeur) werkzaam bij de federale gerechtelijke politie te Hasselt.

3.2. Bij nota van de Algemene Directie van de Ondersteuning en het Beheer van de Federale Politie van 1 juli 2014 wordt de oproep voor de “Baremische loopbaan in het officierskader - Toekenning van de loonschalen O7 en O8 - Oproep tot kandidaatstelling - Toetsingsjaar 2006” bekendgemaakt. Het aantal hoofdcommissarissen dat voor overgang naar loonschaal O7 in aanmerking komt, werd door de Minister van Binnenlandse Zaken vastgesteld op 16.

Blijkens punt 3 (“Kandidaatstellingen”) van de oproep moeten de kandidaatstellingen “overeenkomstig artikel VII.II.31 RPPol hetzij per aangetekende brief, hetzij tegen ontvangstbewijs, uiterlijk tegen 10-09-2014 bij DGS/DSPO ingediend worden volgens het model gevoegd als bijlage 1”, zoniet is de aanvraag niet-ontvankelijk.

Dezelfde oproep vermeldt onder punt 4 (“Dossier tot kandidaatstelling”) onder meer:

“Om geldig te zijn moet het dossier van de kandidaatstelling volgende documenten bevatten:

[...]

een door de overheid afgeleverd attest inzake de afwezigheid/aanwezigheid van periodes van non-activiteit;

[...]”.

3.3. Op 4 september 2014 bevestigt DGS/DSPO de kandidatuur van verzoeker te hebben ontvangen. Het tweede blad van de kandidatuur vermeldt een enkel door verzoeker ondertekende inventaris waar de vermelding “attest afgeleverd door de overheid inzake de afwezigheid/aanwezigheid van periodes van non-activiteit” is aangevinkt. Het bijgevoegde attest betreft een attest waarin HCP A. Lox van DGJ/HRM verklaart dat verzoeker op datum van 11 juli 2014 “zich in de administratieve stand ‘dienstactiviteit’ bevindt, waardoor hij zijn aanspraken op bevordering en baremische loopbaan kan doen gelden.”

3.4. Op de zitting van 27 november 2014 onderzoekt de Nationale Selectiecommissie voor hogere officieren de ontvankelijkheid en geldigheid van de ingediende kandidaturen en beslist met betrekking tot de kandidatuur van verzoeker dat zij niet-ontvankelijk is op grond van volgende motieven:

“ [...]”

Om geldig te zijn moet het dossier van de kandidaatstelling o.a. het volgende document bevatten: een door de overheid afgeleverd attest inzake de afwezigheid/aanwezigheid van periodes van non-activiteit. Het dossier van de Heer VALKENBORG Luc bevat geen dergelijk attest.

Om deze reden beslist de commissie dat de kandidaatstelling van de Heer VALKENBORG Luc niet geldig en dus onontvankelijk is.”

Verzoeker wordt van deze beslissing in kennis gesteld met een schrijven van 16 december 2014.

3.5. Op 24 december 2014 en 30 december 2014 dient verzoeker bezwaarschriften in tegen deze beslissing.

3.6. Op de zitting van 22 januari 2015 onderzoekt de Nationale Selectiecommissie voor de hogere officieren de bezwaarschriften. Zij besluit dat de bezwaarschriften ontvankelijk zijn, maar dat de zeven in het eerste bezwaarschrift aangevoerde grieven en de in het aanvullend bezwaarschrift aangevoerde grief ongegrond zijn. Zij motiveert dit op omstandige wijze. De Nationale Selectiecommissie bevestigt dan ook haar eerder genomen beslissing met betrekking tot de niet-ontvankelijkheid van de kandidatuur van verzoeker.

Verzoeker werd bij schrijven van 18 maart 2015 in kennis gesteld van de hiervoor vermelde beslissing van de Nationale Selectiecommissie. Met datzelfde schrijven wordt hem ook een uittreksel uit de notulen van de vergadering van 22 januari 2015 meegedeeld waarin de motieven (weerleggen van de bezwaren) van de beslissing worden meegedeeld.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Tevens wordt hem een uittreksel meegedeeld uit de notulen van de vergadering van de Nationale Selectiecommissie van 3 februari 2015 met de lijst van 16 kandidaten die aanbevolen worden voor overgang naar loonschaal O7, in volgorde van hun geschiktheid.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Regelmatigheid van de rechtspleging

4. Verzoeker heeft op 31 augustus 2015 een memorie van wederantwoord ingediend. Dit procedurestuk is niet voorzien door artikel 3 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State’.

De memorie van wederantwoord wordt bijgevolg uit de debatten gelaten.

V. Tussenkoms

5. Wilfried De Buck, die één van de 16 aanbevolen kandidaten is, blijkt voordeel te halen uit de tweede bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet zijn verzoek worden ingewilligd.

VI. Schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

VII. Spoedeisendheid

7. Naar eis van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift wordt ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het procedurereglement kort geding van 5 december 1991. Dit houdt in dat het aan verzoeker toekomt aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die *in concreto* aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een - voortdurende - tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Voorts kan luidens artikel 17, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, een vordering tot schorsing worden gevorderd “op elk moment” en dus niet meer, zoals in de voorheen bestaande regelgeving, noodzakelijk in een enig verzoekschrift samen met de vernietiging. Met deze regeling heeft de wetgever precies de situaties te willen verlaten waarbij “geen enkele bijzondere gebeurtenis vereist dat de Raad van State zich bij spoedeisendheid over de zaak die haar wordt voorgelegd uitspreekt” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 4). De spoedeisendheid “zal worden vastgesteld wanneer de verzoeker het resultaat van [de] procedure [ten gronde] niet kan afwachten om zijn beslissing te verkrijgen, op straffe zich in een toestand te bevinden met onherroepelijke schadelijke gevolgen” (memorie van toelichting, *Parl. St. Senaat*, 2012-13, nr. 5-227/1, 13). Bovendien mag een nieuwe vordering worden

ingediend, indien die steunt op nieuwe elementen die de spoedeisendheid van deze vordering rechtvaardigen (artikel 17, § 2, derde lid, gecoördineerde wetten op de Raad van State).

Uit wat voorafgaat, volgt dat niet zal volstaan te stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht.

8. Te dezen vordert verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen omdat zij omwille van hun uitvoerbaarheid inhouden dat de minister van Binnenlandse Zaken “de loonschalen kan toekennen aan de 16 aanbevolen kandidaten”. Hij verwijst tot staving van de vereiste spoedeisendheid naar ’s Raads arrest nr. 225.527 van 23 mei 2014 waarin een verzoeker de vernietiging benaastigde van een beslissing van de Nationale Selectiecommissie van 12 oktober 2012 die op 6 november 2012 aan de minister van Binnenlandse Zaken werd overgemaakt en waarbij de verwerende partij vervolgens met een koninklijk besluit van 27 december 2012 met ingang van 1 januari 2006, de loonschaal 07 had toegekend aan de door de Nationale Selectiecommissie voorgedragen kandidaten. De in die zaak betrokken verzoeker tekende vervolgens “noodgedwongen beroep aan tegen het voormeld [koninklijk besluit], met alle gevolgen vanden”.

Verzoeker in de thans voorliggende zaak zet in zijn verzoekschrift uiteen dat de hiervoor beschreven werkwijze van de verwerende partij in de zaak waarnaar hij verwijst tot gevolg had dat de voorgestelde kandidaten hun verhoogde vergoedingen toegekend kregen doch naderhand werden verzocht deze vergoedingen tijdelijk terug te betalen aan de overheid. Verzoeker zet uiteen dat hij “dergelijke praktijken [wenst] te vermijden” en verzoekt om die redenen om de schorsing van de thans bestreden beslissingen. Hij voegt daar nog aan toe dat om dezelfde reden er sprake is van een spoedeisend karakter zodat de gevorderde schorsing gerechtvaardigd is.

Beoordeling

9. Uit wat in punt 7 is uiteengezet, volgt dat het verzoeker toekomt aan de hand van voldoende precieze en concrete gegevens de spoedeisendheid aan te tonen. Los van de vraag of de gevallen waarnaar verzoeker ter staving van de spoedeisendheid verwijst te dezen relevant zijn, kan een verwijzing naar die rechtspraak alvast op zichzelf niet volstaan of worden beschouwd als precieze en concrete gegevens die de spoedeisendheid in deze zaak kunnen aantonen.

Bovendien, in zoverre verzoeker wil vermijden of voorkomen dat de 16 aanbevolen kandidaten, althans in de hypothese dat zij zich de loonsverhoging effectief toegekend zien, naderhand zouden worden verzocht deze vergoedingen “tijdelijk terug te betalen aan de overheid”, gaat het niet om een persoonlijk nadeel van verzoeker en toont dit mogelijke gevolg de spoedeisendheid van de vordering van verzoeker niet aan vermits hij hiermee geen onherroepelijke schadelijke gevolgen voor hem zelf aantoonst. Evenmin houdt de mogelijkheid dat hij nog een tweede beroep zal moeten indienen tegen het koninklijk besluit waarbij aan de aanbevolen kandidaten de loonschaal O7 zou worden toegekend, op zich het bewijs in dat de schadelijke gevolgen onherroepelijk zijn. Verzoeker beschikt immers nog over de mogelijkheid om die beslissing ongedaan te maken door een beroep in te dienen tegen dat (nog tussen te komen) koninklijk besluit.

Tot slot, bij gebrek aan enige verdere verduidelijking door verzoeker, ondergaat hij ingevolge de bestreden beslissingen enkel een financieel nadeel dat in beginsel principieel herstelbaar is.

In zoverre verzoeker zich ter zitting nog beroept op nieuwe elementen zoals zijn “nakende pensioengerechtigde leeftijd” of “samenwerkingsproblemen” tot staving van een ingeroepen moreel nadeel dat hij zou lijden en dat onherstelbaar zou zijn, dient te worden vastgesteld - daargelaten nog de vraag of die te dezen de vereiste spoedeisendheid kunnen staven - dat hij

niet aantoonde dat hij dat onherstelbaar nadeel moreel nadeel of de gegevens die dat moeten aantonen, niet kon aanvoeren in zijn verzoekschrift.

10. Uit wat voorafgaat, moet worden besloten dat verzoeker niet aantoonde dat er sprake is van spoedeisendheid.

Conclusie

11. Er is niet voldaan aan ten minste één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die cumulatief vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen.

Er bestaat in de huidige stand van de procedure dan ook geen noodzaak om in te gaan op de vraag van verzoeker om HCP A. Lox op te roepen voor een getuigenverhoor.

VIII. Kosten

12. Wat de vraag van verzoeker tot toekenning van een rechtsplegingsvergoeding betreft, wordt de bijdrage in de betaling van de kosten bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

1. Het verzoek van Wilfried De Buck tot tussenkomst in het geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwierpt de vordering.

3. De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van achttien november tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:s

Kaat Leus,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Nick Hollevoet,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Nick Hollevoet

Kaat Leus